

CASAL D'AVIS

El tic-tac del temps

Fa un tic-tac de dies vaig rebre un correu del meu amic Martí, en el que en demanava l'enviament d'aquest article, que tot just començo a escriure ara. Que ràpid ha passat el tic-tac del temps, des del darrer enviament que li vaig fer. Tinc la sensació que ha passat en un tic-tac de temps molt més curt del que sembla, però no: el temps, amb el seu tic-tac rítmic i constant, va passant i res ni ningú el pot aturar. I amb aquest tic-tac constant ens està dient que el tic-tac de la primavera s'ha acabat i que ara comença el tic-tac d'una nova estació.

Això vol dir que ha arribat el tic-tac del bon temps i, amb ell, arriba també el tic-tac de les vacances, el tic-tac del trencament amb la rutina diària, el tic-tac dels dies llargs i calorosos, el tic-tac de les nits caloroses, el tic-tac dels sopars a la fresca i, ben aviat, també arribarà el tic-tac de la Festa Major del nostre poble...

I així, embolcallats amb el seu batec ferm i segur, ens transportarà en un tic-tac a una nova estació, la rerevera. D'aquesta manera, amb el seu batec de tic-tac constant, rítmic i segur ens avisarà a cada nova estació al llarg de tota la nostra curta vida i de la vida dels nostres successors, mentre el món sigui món, i hi hagi canvis d'estació per anunciar, ell no descansarà, i ens dirà, amb el seu tic-tac, que ha arribat l'hora del canvi d'estació.

El Monestir de Sant Pere de Rodes.

Excursions

Al mes de maig vam anar cap a la província de Girona i, més concretament, fins a Sant Antoni de Calonge on ens vam aturar per fer un bon esmorzar i, tot seguit, ens vam dirigir cap a L'Escala per visitar una de les seves fàbriques d'anxoves. Vam veure un breu audiovisual del procés d'elaboració d'aquest deliciós producte i també vam poder fer una degustació del mateix. Els que van voler van poder comprar aquesta delicadesa. Tot seguit vam fer un llarg passeig pel Passeig Marítim de L'Escala per, després, tornar a Sant Antoni de Calonge on vam fer el dinar i també vam tenir una estona de ball.

Al mes de juny també vam tornar cap a la província de Girona. Aquest cop vam anar fins a Llançà on vam fer un bon esmorzar a base de sardines fetes a les brases de sarments,

acompanyades de pa amb tomàquet, vi, aigua i, abans de prendre els cafès, vam fer un tragueta de vi de garnatxa. No cal dir que vam menjar fins a quedar farts, ja que la mida de les sardines era l'adequada per fer-se'n un tip. Tot seguit vam agafar l'autocar per dirigir-nos al capdamunt de la Serra de Verdera on s'aixeca un dels conjunts monumentals medievals més importants del nostre país, el Monestir de Sant Pere de Rodes. Per accedir al monestir no podíem fer-ho amb l'autocar i vam haver de fer un petit passeig d'uns 800 metres d'anada i 800 metres de tornada. L'element més destacable del conjunt és la seva església que, per la seva originalitat i antiguitat, és una peça excepcional dins el romànic català. Un cop acabada la visita vam tornar al nostre restaurant per fer un bon dinar, fer una mica de sobretaula i poca cosa més per, tot seguit, tornar cap a casa.

Bar - Restaurant

LA BIMBA

Menú Diari - Entrepans

Especialitat en tapes variades i marisc

Avgda. Verge de la Salut, 15 - Tel. 93 844 68 68 - SANTA EULÀLIA DE RONÇANA